

Sygn. akt VII K 368/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

po rozpoznaniu w dniach 15 marca 2017 roku, 21 kwietnia 2017 roku,

sprawy **S. P.** s. Z. i W. z domu Z. ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 maja 2016 r. około godziny 19.15 w P. na terenie izby przyjęć (...) Oddziału (...) usytuowanego w budynku S. (...) przy ul. (...), naruszył nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza policji K. P. w S. w osobie sierż. M. G., podczas z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych związanych z podejmowaną interwencją w miejscu publicznym w ten sposób, że ugryzł go w prawe przedramię, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci dwóch drobnych ran kłasnanych (średnicy po 0,5 cm) grzbietowej powierzchni przedramienia prawego - tuż nad nadgarstkiem, otoczone kolistym zasinieniem o średnicy 7 cm, które to spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w przeciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności, w wymiarze co najmniej 6 miesięcy orzeczonej za dokonanie podobnego przestępstwa umyślnego

tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. oskarżonego **S. P.** uznaje za winnego tego, że w dniu 07 maja 2016 r. około godziny 19.15 w P. na terenie izby przyjęć (...) Oddziału (...) usytuowanego w budynku S. (...) przy ul. (...), naruszył nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza publicznego – funkcjonariusza policji K. P. w S. w osobie sierż. M. G., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych związanych z podejmowaną interwencją w miejscu publicznym w ten sposób, że ugryzł go w prawe przedramię, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci dwóch drobnych ran kłasnanych (średnicy po 0,5 cm) grzbietowej powierzchni przedramienia prawego - tuż nad nadgarstkiem, otoczone kolistym zasinieniem o średnicy 7 cm, które to spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, czym wyczerpał dyspozycję art. 222 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 7 maja 2016 roku, godz. 19.45 do dnia 9 maja 2016 roku godz. 15.25, przyjmując, że odpowiada on 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160,08 (sto sześćdziesiąt złotych osiem groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 368/16

UZASADNIENIE

W dniu 28 kwietnia 2017 roku oskarżony wystąpił z wnioskiem

o sporządzenie uzasadnienia wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczy zakres uzasadnienia tylko do tej części wyroku.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrane w sprawie dowody nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości.

Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny Sąd wziął pod uwagę:

- zasadniczy rodzaj i charakter naruszonego dobra jakim jest powaga instytucji reprezentowanej przez funkcjonariusza oraz uboczny przedmiot ochrony tj. nietykalność cielesną funkcjonariusza a ponadto jego godność i powagę;
- rozmiary wyrządzonej szkody – naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego trwające nie dłużej niż 7 dni;
- sposób i okoliczności popełnienia czynu – działanie w sposób bardzo zuchwały, ukazujący lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych, działanie w stanie nietrzeźwości;
- motywację sprawcy – użycie przemocy wobec M. G. tylko z tego powodu, że był policjantem który podjął wobec niego interwencję i przystąpił do wykonywania swoich obowiązków służbowych;
- popełnienie przestępstwa umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią wielokrotną karalność, w tym za podobne przestępstwa z art. 226 § 1 kk. Oskarżony popełnił niniejsze przestępstwo działając w warunkach recydywy szczególnej podstawowej. Ponadto dopuścił się on przedmiotowego czynu w stanie nietrzeźwości.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony co do zasady przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego, iż stara się on pracować, podejmując prace dorywcze.

Mając na uwadze treść art. 69 § 1 kk Sąd nie mógł skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego zawieszania wykonania kary w stosunku do oskarżonego, gdyż oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności.

Niezależnie jednak od tego, mając na względzie cele postępowania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz cele wychowawcze wobec oskarżonego, w ocenie Sądu S. P. nie zasługuje także na inną karę o charakterze wolnościowym, wymierzoną w trybie art. 37a kk. Rozstrzygnięciu takiemu sprzeciwia się szereg okoliczności obciążających. Ponadto czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości a oskarżony nie po raz pierwszy wszedł w konflikt z prawem. Nie pozwala to zdaniem Sądu na postawienie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Na tle dotychczasowej drogi życiowej oskarżonego widoczny jest trwały ślad nieposzanowania porządku prawnego, przejawiający się w podejmowaniu przestępczych działań. Tym niemniej jednak mając na uwadze, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył oskarżonemu karę w dolnych jej granicach.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie oskarżony został zatrzymany w okresie od dnia 7 maja 2016 roku godz. 19.45 do 9 maja 2016 roku godz. 15.25, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył mu ten okres przyjmując, że odpowiada on dwóm dniom kary pozbawienia wolności.